

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/27 II LEGISLATURA

Any 1991

Número 119

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 13 de març del 1991, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 308/91, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Compta la revista Vida Municipal amb el necessari servei de correcció gramatical?"

2) R.G.E. núm. 316/91, presentada pel Diputat Sr. Joan Mayol i Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Quines són les raons que han motivat que la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, en contra del que s'ha anunciat reiteradament, no hagi elaborat encara l'avanç de directrius d'ordenació territorial?"

3) R.G.E. núm. 322/91, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari NACIONALISTA

LISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"La tenència per part de particulars d'animals de distintes espècies està regulada en aquest moment per la figura del nucli zoològic. Ha denegat la Conselleria d'Agricultura i Pesca alguna inscripció de nucli zoològic i amb quin criteri?"

4) R.G.E. núm. 309/91, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"És que el Govern per tal de pal·liar el greu problema de l'eliminació de residus industrials ha decidit que els consellers se'ls emportin a casa seva, o tot és producte d'un excés de zel d'algun conseller?"

5) R.G.E. núm. 317/91, presentada pel Diputat Sr. Joan Mayol i Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Quines actuacions concretes ha realitzat i té previst de realitzar la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, en relació a possibles edificis construïts amb vigues de ciment alumínics a l'àmbit de les Illes Balears?"

6) R.G.E. núm. 327/91, presentada pel Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern presentar el Llibre Blanc d'Indústria al Parlament?"

7) R.G.E. núm. 323/91, presentada pel Diputat Sr. Joan Mayol i Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Té previst la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori intervenir de manera directa o indirecta per tal de corregir els impactes ocasionats per les obres del túnel de Sóller?"

8) R.G.E. núm. 328/91, presentada pel Diputat Sr. Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quants de projectes en matèria de tecnologia energètica ha presentat el Govern de la CAIB a la Comunitat Europea per acollir-se a les ajudes del programa Thermie per a l'any 1991?"

9) R.G.E. núm. 324/91, presentada pel Diputat Sr. Joan Mayol i Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Disposa la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social d'informació respecte d'accidents o incidents provocats per l'ús d'herbicides i pesticides a l'àmbit de les Illes Balears?"

II.- COMPLIMENTS:

1) Proposició No de Llei R.G.E. núm. 1575/89, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa al control de la leishmaniosi pels serveis de menescalia de la Conselleria de Sanitat.

2) Moció R.G.E. núm. 1577/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política científica del Govern de la CA.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) Dirimir l'empat de Comissió d'Ordenació Territorial sobre la Proposició no de Llei R.G.E. núm. 2802/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a esbaldregaments de parets de la carretera Palma-Alcúdia.

2) R.G.E. núm. 218/91, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a elaboració per part del Govern d'un pla quadriennal d'inversions als distintes municipis de les Illes Balears. (Retirada en el transcurs del debat).

3) R.G.E. núm. 227/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a rehabilitació dels nuclis rurals de les Illes Balears.

IV.- PROJECTE DE LLEI R.G.E. núm. 280/91, de Crèdit Extraordinari per atendre la despesa de les eleccions al Parlament de les Illes Balears (Tramitació directa i lectura única).

V.- DICTAMEN de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals sobre la Proposició de Llei R.G.E. núm. 1173/88, reguladora de la Iniciativa Legislativa Popular.

I.1).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 308/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes. Començam la Sessió Plenària Ordinària per a la qual han estat convocats, segons l'Ordre del Dia que els ha estat repartit oportunament.

Començant pel punt primer referit a preguntes, per formular la registrada amb el núm. 308/91 sobre la revista *Vida Municipal*, té la paraula el Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. La Conselleria Adjunta a la Presidència compta amb una publicació denominada *Vida Municipal*, que té un evident bon desplegament tipogràfic i una qualitat de producció i fotografies, crec que bastant aconseguit. Si bé són certes totes aquestes coses, cal dir que la qualitat d'aquesta publicació moltes vegades desmereix per la quantitat de faltes que s'hi poden detectar.

La pregunta és molt simple: compta aquesta revista amb un servei de correcció que crec que ha esdevingut absolutament necessari?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per contestar, el Conseller Adjunt a Presidència.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. He de contestar la pregunta en un sentit afirmatiu. En els diferents números de la revista *Vida Municipal* que han sortit fins ara, s'ha comptat amb la col·laboració de la Sra. Calafat, Llicenciada amb filologia catalana, la Sra. Socias Comes, Llicenciada amb filologia catalana, i el Sr. Magrinyà, també Llicenciat amb filologia catalana, com a correctors gramaticals.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat Albert Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. D'acord, jo crec que la titulació d'aquestes persones que integren el consell corrector d'aquesta revista deu ésser interessant, però he de dir que la feina que fan no hauria de passar del suspens més horrorós.

A la revista núm. 6, a la qual faig referència i per la qual em vaig tèmer d'aquest nivell de faltes d'ortografia

qual em vaig tèmer d'aquest nivell de faltes d'ortografia que es produeixen, he comptat 736 faltes. Fins i tot, resulta intel·ligible la lectura d'alguns dels articles, i no es tracta de petites correccions tipogràfiques, ni he comptat les faltes sintàctiques, però fan que en alguns moments sigui completament intel·ligible. M'agradaria que el Sr. Conseller pogués mirar, perquè va ser el que va motivar la lectura d'aquesta revista, l'entrevista que fan a Jaume Lluïl, Batle de Manacor, hi ha 138 faltes que fan intel·ligible el contingut d'aquesta revista. Tal vegada és perquè el color polític d'aquest batle a vostès no els agrada gaire.

Si tenen un consell de correcció, li recoman, Sr. Conseller, que el canviï, perquè així aquesta revista no serveix per a res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Adjunt a Presidència.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sí, molt breument per dir-li que no accepto de cap de les maneres que al batlle i amic, a pesar de tot, Jaume Lluïl, se li hagi fet una malifeta. Prenc nota de la seva opinió, la confrontaré, naturalment, amb llicenciats amb filologia catalana, i tal vegada els haurem de fer repetir el curs, no ho sé, ja ho veurem.

I.2).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 316/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 316/91, sobre l'avanç de directrius d'ordenació territorial, té la paraula el Diputat Sr. Joan Mayol i Serra.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Segurament, és la darrera vegada en aquesta legislatura que tenim ocasió d'intercanviar comentaris sobre aquesta qüestió, però vull recordar que la primera vegada que en aquesta legislatura es varen tractar temes polítics importants com era la investidura del President de la Comunitat Autònoma, ja es va parlar de les directrius d'ordenació del territori, i ha estat un tema repetit i reiterat en multitud de debats.

Nosaltres voldríem conèixer quins han estat els motius perquè aquest avanç de directrius no s'hagi presentat al Parlament, malgrat les previsions de la Llei d'Ordenació del Territori.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Conseller d'Ordenació

del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, Sr. Mayol, este tema ha sido muy reiterado en este salón de sesiones, y también reiteradamente he dado la explicación que es la misma, y no porque sea la última vez que lo hablemos va a ser distinta de las anteriores. La única razón por la que no se ha presentado son las dificultades propias de la elaboración de un documento como este sobre el que no existe prácticamente ninguna experiencia en nuestra nación y que dificulta la concepción de los trabajos. No hay más razón que ésta. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

No vull deixar d'expressar que lament que això hagi estat així, crec que el temps que hi ha hagut durant quatre anys ha estat més que suficient perquè hagués arribat un avanç de les directrius al Parlament, que s'ha fet un flac favor a la Comunitat Autònoma perquè les prioritats que s'han aplicat han estat clarament unes altres, on també hi ha hagut dificultats, però s'han pogut treure endavant: temes de carreteres, grans infraestructures, lleis de golf, etc., i en general aquelles que han afavorit un creixement molt ràpid, tan ràpid com ha estat possible.

Continuarem caminant a les fosques, sense directrius, esperem que en el futur els anuncis que fa ara utilitzant publicitàriament les figures de les directrius el candidat *in pectore* del Partit Popular siguin aquesta vegada veritat i es vegin prest les directrius d'ordenació del territori.

I.3).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 322/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT RAMON ORFILA I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 322/91, sobre el nucli zoològic, té la paraula el Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, darrerament s'ha posat de moda tenir animals silvestres a finques particulars, per regular la tenència d'aquests animals dia 11 de juliol de l'any 1989, la Conselleria d'Agricultura i Pesca publicava una Ordre mitjançant la qual es creava i es desenvolupava la normativa de registres de nuclis zoològics de Balears.

Per açò, nosaltres li demanam, aquesta normativa preveia que s'havien d'inscriure en un registre i, per tant, tenir

permís de la Conselleria, tots els nuclis zoològics de les Illes Balears en un termini de sis mesos; la pregunta nostra és si la Conselleria d'Agricultura ha denegat alguna inscripció de nucli zoològic i amb quin criteri.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Pere J. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Afirmatiu, la resposta és afirmativa, s'han denegat quatre sol·licituds de Mallorca, dues de Menorca i una d'Eivissa.

Motius. En el cas de Menorca, una s'ha desestimat per falta de documentació, i aquesta documentació ha arribat aquests dies i es troba pendent d'inspecció; i a la resta dels casos de Mallorca i d'Eivissa, ha estat per l'incompliment del que estableixen els articles 6 i, sobretot, el 7 de l'ordre que ha esmentat vostè, que diu que per autoritzar el registre s'han de complir una sèrie de requisits, entre els quals hi figura l'emplaçament adequat amb dotació de mitjans per a aïllament sanitari, les instal·lacions i l'equipament idonis que permetin el maneig higiènic de l'establiment, la dotació d'aigua potable, etc.

Quan les inspeccions han vist que no complien aquests requisits, les sol·licituds s'han denegat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Realment consideram que són poques les denegacions que ha fet la Conselleria, segurament perquè són poques les sol·licituds d'inscripció d'aquest registre, perquè és sabut i conegut, és públic i notori, que fins i tot són diferents restaurants que tenen alguns d'aquests animals dins el restaurant, i difícilment podrien complir els requisits d'aquesta ordre, dels articles que ha esmentat el Conseller, el 6 i el 7.

Nosaltres tenim la sensació, Sr. Conseller, que aquesta ordre en tost de cercar, regular i controlar aquest aspecte, aquest fet, l'únic que ha fet ha estat donar cobertura a una sèrie de casos que s'haurien d'haver eliminat. En realitat, amb aquesta ordre no s'ha aturat la tenència d'animals silvestres per part de particulars, i quan hi ha hagut incautacions per part de l'Administració, com és el cas d'Alcúdia on, segons deia la premsa ahir, agents de la guàrdia civil havien incautat diferents aus silvestres, s'ha fet per incompliment, per infracció de la Llei de Contraban, i de cap manera a partir d'inspeccions que hagi pogut fer la Conselleria per aturar aquesta tenència que, repetesc, no és legal. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Jo crec, Sr. Orfila, que està mesclant ous i caragols -i perdoni. Perquè una cosa és la defensa de la vida silvestre i la defensa dels animals, i l'altra són els nuclis zoològics.

Serà obligatòria la inscripció al registre -diu l'ordre- de tots aquells nuclis zoològics que siguin zoosafaris, parcs o jardins zoològics, reserves zoològiques, circs, col·leccions zoològiques privades, granges cinegètiques, altres agrupacions zoològiques, centres de cria d'animals domèstics, etc.

Vostè em treu la cita d'Alcúdia, i és un problema de contraban d'aus que venien d'Àfrica, crec, i també he de dir que em sap greu assenyalar, però una persona que és molt aprop de vostè, exactament la té a la seva dreta, ha presentat moltes denúncies, moltes vegades, com a representant del SECONA, i s'han tramitat expedients que s'han iniciat i mogut des de la mateixa conselleria, i hi ha actuat la guàrdia civil, i no a l'inrevés. Gràcies.

I.4).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 309/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta núm. 309/91, sobre l'eliminació de residus industrials, té la paraula el Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Un important mitjà de comunicació de les Illes va publicar fa un parell de setmanes una notícia segons la qual un conseller del Govern havia estat denunciat d'emmagatzemar residus industrials, amb la qual cosa contravenia clarament la normativa que, com tots vostès saben, s'ha de contravenir necessàriament perquè en aquestes illes encara no tenim normativa.

Em perdonarà el Sr. President que hagi presentat aquesta pregunta amb un cert to irònic, però a la vista que algunes de les nostres iniciatives en relació amb aquest assumpte no han tingut massa èxit, m'he atrevit a presentar aquesta pregunta amb un cert to sarcàstic.

És que el Govern, per tal de pal·liar el greu problema de l'eliminació de residus industrials, ha decidit que els Consellers se'ls emportin a casa seva, tal com deia la premsa; o tot és producte d'un excés de zel d'algun conseller d'aquest Govern? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria, Gaspar Oliver.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Ens trobam aquí davant una pregunta que ha fet el Sr. Moragues i davant una afirmació que ha fet al principi. Jo desconec aquesta notícia d'un mitjà de comunicació on s'hagi denunciat un conseller sobre aquest tema, i em tem que no es degué denunciar per endur-se'n els fons a casa seva.

Crec, Sr. Moragues, que jo puc estar gelós de segons quines coses, vostè també i tots els diputats, gelós de segons quines coses, però gelós d'un tema com aquest cregui'm que no hi estic en absolut, més aviat tot el contrari, ja que això ningú no ho vol dins casa seva.

Efectivament, Sr. Moragues, vostè sap, em consta que ho sap, com està el pla de residus sòlids a la nostra comunitat, i també sap que hi ha un projecte dels altres residus. En aquests moments, Sr. President, hauria de fer una matisació, de quins residus parlem? Perquè la pregunta parla de residus industrials, i no sé si he de parlar de residus industrials o de residus sòlids, d'acord amb el pla i amb els criteris que tenim aprovats, i els plans, un el de Mallorca, la solució que ja està aprovada, i el de Menorca que és a informació pública, i el d'Eivissa i Formentera que està en redacció.

Jo li agrairia, Sr. Moragues, que especificàs una mica més aquesta pregunta, i també aprofit per dir-li que quan la vaig veure em va provocar un somriure, perquè és una manera de treure un problema greu, però almanco amb simpatia i no amb aquella oposició ferma; quan un problema és greu s'agraeix que es tregui amb ironia, però amb efectivitat.

Li demanaria, Sr. President, que el Sr. Moragues m'especificàs una mica més a quins residus concrets es refereix amb aquesta pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Sí, Sr. President. *Sin acritud*, com diu uns dels nostres dirigents, efectivament així és com hem presentat aquesta pregunta. Fa referència concretament als residus tòxics industrials, i fa referència també més concretament a un fet d'emmagatzamament d'olis industrials a un solar propietat d'un membre d'aquest Govern.

Jo estic assabentat i el nostre grup també, que la Conselleria d'Indústria ha dedicat durant els darrers mesos esforços intensos, i em consta, perquè tenc una bona relació amb la Conselleria i em consta que ha realitzat esforços intensos per tal de trobar una solució a aquest problema que és comú a totes les illes, i fins i tot m'atreviria a dir que és comú a totes les comunitats autònomes d'aquest país; per tal de trobar un problema que solucioni a cadascuna de les illes aquesta problemàtica que, a més, a Menorca, a les darreres setmanes ha produït algun cas extraordinari que ha

estat denunciat convenientment.

Hauran de convenir amb mi, Sres. i Srs. Diputats, senyors del Govern, que el fet que transcendeixin a la premsa actuacions com aquesta no fa més que posar *la guinda al pastel*, com diuen en foraster. Crec que no s'ha fet massa cosa durant set anys, i realment els darrers dies ja hem resquillat el ridícul. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Ara podem començar a parlar, perquè sembla ser que el Sr. Moragues es vol centrar en el tema dels olis, no a altres residus sòlids com podrien ser les piles de botó o les piles alcalines, entre d'altres.

Hauria de fer una mica d'història, i intentaré ser el més breu possible. Referent a aquests olis bruts, que són els olis de motor, bàsicament dels cotxes, deixaré de banda els olis dels transformadors, per exemple; el Sr. Moragues diu que durant set anys no hem fet res, i jo he de dir que no, fa dos anys que ens hem posat en marxa perquè abans el tema dels olis bruts tenia una solució. Hi havia dues empreses a nivell nacional, una era LUDESA i l'altra ULIBARRI, una a Girona i l'altra a Madrid, que eren les que havien de fer el reciclatge d'aquests olis bruts. Hi havia una subvenció per part del MOPU, i una d'aquestes empreses, LUDESA concretament, fa suspensió de pagaments i després té fallida precisament perquè no rep la subvenció d'aquest ministeri.

Davant això, ens trobam que només hi ha una sola empresa a nivell espanyol, i no és suficient per al reciclatge de tots els olis bruts. Ens trobam que aquí, a la comunitat, hi ha uns emmagatzaments d'olis perquè no hi ha cap empresa que pugui fer aquest reciclatge. Davant aquesta problemàtica ens posam en marxa i intentam trobar una solució per no haver de dependre de Madrid. En aquests moments, he de dir amb satisfacció que tenim gairebé el tema resolt, ja que a Mallorca hi ha una empresa que és gestora d'aquests olis, que a més té la subvenció de cinc pessetes per quilo d'oli que cremi; hi ha dues empreses més a Mallorca que són centres gestors, tenen el carnet provisional, quatre recollidors oficials provisionals; a Menorca hi ha dues empreses i un recollidor; i a Eivissa hi ha una empresa gestora i un altre recollidor provisional. Estam pendent que a final de mes es puguin fer les anàlisis de la crema d'aquests olis per, amb posterioritat, donar-los ja el carnet definitiu de centres gestors i de crema d'oli.

Crec que d'aquesta manera es trobarà aquesta difícil solució als olis industrials de motor, i crec que serà una bona solució. He de dir en aquest moment que és la segona solució més idònia que recomana el ministeri, ja que la primera és el reciclatge, però en aquests moments és impossible que una empresa faci el reciclatge de tots els olis de tot l'Estat espanyol. Aquesta segona és la crema d'oli que, a

més, està subvencionada amb cinc pessetes el quilo.

Esper que devers dia quinze del mes que ve, pendent de les anàlisis i de les proves que es fan, es pugui donar ja una solució definitiva a aquest problema i puguem tenir la nostra solució pròpia i no haguem de dependre únicament i exclusivament del Govern de la nació. Gràcies, Sr. President.

I.5).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 317/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 317/91, sobre edificis construïts amb vigues de ciment aluminós, té la paraula el Diputat Sr. Joan Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Vull començar disculpant-me per manca d'assessor gramatical, en aquest cas, perquè la formulació és un poc pobra, amb "possibles edificis construïts amb vigues de ciment aluminós" vull dir edificis suposadament construïts amb aquest material.

No necessit refrescar la memòria dels Srs. Diputats per recordar que fa uns mesos hi va haver un esbaldragament greu a Barcelona, amb desgràcies, d'un edifici construït amb aquest material, i que el conseller va anunciar que es farien estudis al respecte a l'àmbit de les Illes Balears. Varen passar algunes setmanes, vàrem considerar que seria positiu que el conseller presentàs breument la relació d'actuacions o previsions que tengués, i, casualitats de la vida, diumenge va caure un edifici a Palma, segons sembla construït amb aquest material; afortunadament era un edifici deshabitat i no hi va haver desgràcies personals.

Pensam que això ens ho ha posat d'actualitat, encara que hagi estat després de presentada la pregunta, i creim que és molt oportú que el conseller informi al respecte.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Mayol, vamos a ver si puedo informarle brevemente de las actuaciones.

Ante la posibilidad de que se hubiesen construido edificios en Baleares, de una manera especial en Palma y en Eivissa, pero sobre todo en Palma, utilizando en su construcción biguetas de cemento aluminoso, se constituyó una comisión de técnicos entre el Colegio de Arquitectos de Baleares, el Colegio de Aparejadores, los servicios de vivienda de la propia Conselleria y nuestro laboratorio de ca-

lidad de la edificación.

Se han estado estudiando las posibilidades que existen, posibilidades reales, prácticas de poder realizar este censo, y una vez conocido el censo poder hacer una inspección a todas y a cada una de las viviendas y poder elaborar un informe técnico sobre la situación en que están, porque, como usted sabe perfectamente, no porque se haya utilizado cemento aluminoso en la construcción de biguetas, exclusivamente en las biguetas, si se ha utilizado en otros elementos de la construcción no ofrece ningún peligro, pero ni siquiera en eso quiere decir que sea peligroso, el cemento aluminoso era de uso legal, su utilización estaba regulada, sólo había que tomar unas ciertas precauciones especiales en la construcción de la biguetas, y posteriormente la habitual conservación y mantenimiento de los edificios.

Las primeras reuniones pusieron de manifiesto las dificultades que existían al respecto. Desplazados a Barcelona para tener contactos con el equipo de técnicos que estaba estudiando el problema en Barcelona para la Generalitat, se ha confirmado hasta tal punto esta dificultad que en Barcelona, ahora mismo, se están centrando exclusivamente en el barrio donde se produjeron las caídas de edificios, y han dejado para una segunda fase, casi casi a tiempo indefinido, el estudio del resto de la ciudad dadas las dificultades que tienen.

En nuestro caso, unas primeras cifras estimativas llegaron a decir que había la posibilidad de que se hubieran construido hasta veinticinco mil viviendas en Baleares, en las épocas en que se utilizaron estos cementos, y que posiblemente se podrían haber utilizado, sin que fuese posible saberlo.

Por la vía de las licencias de obra dadas por los ayuntamientos no se ha podido llegar a ninguna conclusión clara, y por los proyectos visados por el Colegio de Arquitectos, en unas fechas en que no estaban informatizados ese tipo de visados, también se ha presentado el trabajo, prácticamente inabordable.

Entonces, se han puesto en contacto con los importadores de cemento, posteriormente, a través de éstos, con los fabricantes de biguetas a los que se les suministró este cemento, y ahora a través de estos fabricantes de biguetas se está intentando llegar a detectar las obras en las que posiblemente se empleó, y digo posiblemente porque los propios constructores no saben exactamente en qué edificio se emplearon o no, incluso en muchos de los edificios se utilizaban en las primeras plantas, y luego ya no se usaban, porque en definitiva se trataba de unas biguetas de rápida construcción en un momento de *boom* que no permitía planificar con tiempo suficiente el suministro de materiales de construcción.

En concreto, se han iniciado ya las inspecciones a raíz de denuncias de los propios particulares, se ha establecido todo un mecanismo de realización de estas inspecciones a través de unos equipos que se han constituido ya, creo que son un total de cinco equipos, se está habilitando un presupuesto de doce millones de pesetas para adquisición de

equipo necesario y para honorarios de los técnicos ajenos a la Conselleria que tengan que intervenir, y se va a intentar poder, primero, hacer un censo completo de todos los edificios donde se utilizaron; por otra parte, para no tener que hacer unos ensayos que, en definitiva, son ensayos de tipo destructivo, sobre todas estas estructuras y que podrían resultar alarmantes para los dueños de estas viviendas en las que no se ha acusado ningún defecto, y no tiene por qué acusarse, llegar a establecer a través de muestreo una patología o una sintomatología de cuándo podrían resultar defectuosas estas estructuras, a fin de suministrar a los propietarios de este censo de edificaciones una serie de normas para que, cuando detectasen uno de estos síntomas, pudiesen recabar una inspección del equipo técnico, tan profunda como sea necesario; pero si no han aparecido, bien porque las biguetas se utilizaron correctamente y porque el edificio se ha conservado, no hay por qué alarmar a los dueños con unos ensayos absolutamente innecesarios.

En esta línea se está trabajando, la verdad es que no ha habido excesivas denuncias de propietarios que hayan resultado alarmados a la vista de toda la información facilitada por los medios de comunicación; de las que se han formulado y se han hecho inspecciones resulta que únicamente del orden de un veinte por ciento eran estructuras en las que se había utilizado cemento aluminoso, en otro ochenta por ciento eran estructuras normales que habían sufrido un deterioro por el paso del tiempo y no tenían nada que ver con la utilización del cemento aluminoso. Si los propietarios de estos edificios tienen acceso a los créditos de rehabilitación que con carácter ordinario tiene establecidos la Conselleria, la línea de créditos propia de la comunidad más la línea de créditos convenida con el Ministerio de Obras Públicas, y si se llegase al caso, que hasta el momento no se ha producido, de que tuviera que establecerse una línea de créditos especiales porque así lo aconsejase el gran volumen de obras que necesitasen realizarse, se estudiaría esta posibilidad. De momento, no parece que se haya planteado, pero hasta que no se haya terminado el censo y la inspección correspondiente, no puede saberse.

En cualquier caso, creo que es importante destacar que son muy pocas las denuncias de particulares que se han efectuado. También, en opinión de los técnicos especialistas que ha puesto a nuestra disposición tanto el Colegio de Arquitectos como el Colegio de Aparejadores, dicen que muchas de las construcciones que se construyeron en aquellas fechas, entre los años 50 y 70, muchas de ellas, con mucha anterioridad, ya han procedido a sustitución de forjado, incluso muchas de ellas ya han sido demolidas prácticamente en su totalidad. Fue una época en que las prisas hicieron construir con relativamente poca calidad y hay muchos edificios que ya han sido sustituidos o forjados completos sustituidos y que, en consecuencia, no tienen que ser objeto de ninguna inspección. Lo que pasa que no se sabe ni se puede saber *a priori* hasta que no se detecten uno a uno todos ellos.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha esgotat en excés, l'han informat bé Sr. Mayol, pasarem a la pregunta següent.

I.6).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 327/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

Per formular la pregunta 327/91, sobre el Llibre Blanc de la Indústria, té la paraula el Diputat Sr. Valentí Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. L'any 89, en aquest Parlament, va tenir lloc una interpel·lació i, com a conseqüència, una moció amb la qual es va aprovar que el Govern elaboràs, en el termini d'un any, el llibre blanc d'indústria. Aquest termini es va exhaurir el novembre de l'any 90, ara fa cinc mesos.

Concretament també, als pressuposts que es van debatre també el novembre del 89 de l'any 90, en aquests pressuposts es va introduir una esmena de vint milions de pessetes per elaborar aquest pla.

Atès que el mes de novembre de fa cinc mesos, el mes de novembre del 90 aquest pla no havia arribat a aquest Parlament aquest mateix Diputat ja va demanar al Govern, no record si va ser a ple o a comissió, quan durien aquest llibre blanc, i la resposta va ser que seria en aquest període de sessions que, precisament, avui estam acabant. I en aquest sentit demanam quan pensa el Govern dur aquest Llibre Blanc al Parlament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Indústria Gaspar Oliver.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. He de començar dient que de vegades la voluntat és més que la possibilitat, Sr. Valenciano. Record que en aquell moment vaig dir que en aquest període de sessions, i he de lamentar en aquests moments haver de dir que no serà dins aquest període de sessions, ni tan sols abans de les eleccions, sinó que aquest llibre blanc, amb tota possibilitat, no estarà fins a la pròxima legislatura, i possiblement molt avançat ja l'any 91.

El motiu és doble, com vostè bé ha dit, en els pressuposts de l'any 90, a la Conselleria ens trobam amb una partida de 30, i no 20, milions de pessetes per a la confecció i redacció del Llibre Blanc. Amb aquesta partida, vostè comprendrà que tenfem dues possibilitats, o bé fer un llibre blanc amb el qual cobrir l'expedient, o intentar aprofundir al màxim per tenir un bon document.

Ens trobam també, i ja ho vaig dir en aquella ocasió, que aquest any acaba el termini del pla de reindustrialització que, com vostè sap era de quatre anys, però a més el llibre blanc no només és per a aquelles indústries contemplades dins el pla, sinó per a totes les indústries, és a dir, per a totes les indústries que -per entendre'ns vostè i jo- tenen el

CENAE corresponent dins indústria.

El Llibre Blanc l'hem fet amb dos aspectes. El primer, per tenir una fotografia de quina és la situació de la indústria en aquests moments, i el segon, per a mi aspecte bàsic molt important, per poder comparar aquestes indústries amb les que tenim dins dos punts importants: el pla de reindustrialització i el cens industrial; i, al mateix temps, per poder trobar solucions i directrius. Si tenim la fotografia de quan feim el pla de reindustrialització, en tenim una altra de quan elaboram el cens industrial, i crec que és important la redacció d'aquest llibre blanc, però a més poder treure conclusions de la comparació d'aquests tres moments.

He de demanar disculpes, Sr. Valenciano, perquè realment crec que és molt difícil, però al mateix temps, com a Govern, tenc la responsabilitat de treure un llibre blanc que sigui l'instrument millor possible, i no que per cobrir l'expedient haguem de treure un llibre blanc que gairebé no ens serviria per a res. Però sí que em comprometo, si vostè vol, que pugem tenir una reunió conjunta amb la Universitat, que és qui redacta aquest llibre, i que la Universitat els pugui donar tota la informació que vostès demanen, els pugui dir amb quina situació es troba el llibre, i jo mateix els puc ajudar en compliment d'aquesta informació.

Si dic això, no és per paralitzar la informació del Govern, sinó perquè vostès puguin estar ben assabentats de com funciona aquest tema, però que sàpiguen també, al mateix temps, que hi ha una dificultat operativa de temps i de feina. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Valenciano. Sigui breu, perquè avui les preguntes semblen interpel·lacions.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President. A nosaltres ens sembla molt bé que les coses s'allarguin molt per tal de fer-le molt bé, si el Conseller vol venir al Parlament a fer una explicació juntament amb els tècnics que ell consideri, via reglamentària ho pot fer perfectament i no necessita ser una reunió d'amics.

El que passa és que quan es dilaten tant les coses, i si nosaltres dilatam tant aquest tema, només tenim un temor, i és que com que el dilatam tant, tal vegada quan arriben i trobem la solució, ja no hi haurà indústria en aquell moment.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, un minut, menys d'un minut.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Dues disculpes, primera, la meua, i la segona també en nom de la Universitat. Nosaltres no ho hem paralitzat, però la Universitat tampoc no pot complir amb el que nosaltres li hem demanat, perquè té

mancança de temps per poder-ho dur a terme.

I.7).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 323/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 323/91, sobre els impactes ocasionats per les obres del túnel de Sóller, té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu. Sr. Conseller, quan en aquest Parlament es va parlar intensament del túnel de Sóller, es va parlar de dos tipus d'impactes: impactes urbanístics que entenem que estan solventats amb la llei, dita popularment del catàleg, o almanco en part; però també hi ha un altre impacte, indirecte, però puntual, quasi anecdòtic, però que pot resultar a la llarga o a la curta molt empipador, que és el tema de les escombreres del túnel, el volum important de materials extrets del forat. Supòs que es comptava amb la construcció del port esportiu de la badia de Sóller, i això no ha estat possible, i així veim com ara olivars, marjades i fins i tot marges de torrents estan invadits d'una manera successiva i aparentment sense cap planificació pels abocaments produïts per les escombreres del túnel.

A nosaltres ens agradaria saber si té previst corregir aquesta actuació, no es tracta de fer retrets, sinó de fer demandes, i voldríem que es corregís el més aviat possible. I si em permet -i entre parèntesi-, li faria un prec, Sr. Conseller, i és que la resposta no sigui tan llarga perquè el detall -que li ho agraeix- és interpretat pel President com limitació dels meus drets parlamentaris per a la rèplica de la pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, Jeroni Saiz.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Lamento, Sr. Mayol, que la longitud de mi respuesta anterior le haya podido perjudicar dado el Reglamento de la Cámara, pero la pregunta requería una respuesta larga porque las gestiones habían sido muchas. Lo lamento en cualquier caso y voy a ser brevísimo.

Existen dos problemas distintos en los productos de la excavación del túnel, los de la boca norte y los de la boca sur, en principio ya se suponía que la única dificultad estaría en los de la boca norte, los de la boca sur se están vertiendo, por lo menos de acuerdo con el estudio de impacto ambiental presentado ante la Comisión de Medio Ambiente, de una manera correcta, y ha sido informado favorable-

mente. No así el de la boca norte, y consecuentemente ha sido informado negativamente por la comisión por entender que la propuesta presentada en los terrenos cercanos al acceso a Fornalutx, no eran adecuados ni tampoco las precauciones que se habían adoptado.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Obviament jo no conec l'estudi d'impacte ambiental, però el que sí li puc dir és que a la boca sud també hi ha problemes, a la boca que dona cap a Bunyola, si vostè hi passa, podrà veure que els abocaments estan disseminats d'una manera aparentment anàrquica, cobreixen marges, hi ha oliveres enterrades, abocaments a voreres de torrents, i crec que és una situació que mereix ser corregida. Jo no sé si el projecte era correcte, però la realitat aparentment no ho és.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí, gracias, Sr. Presidente. No me estaba refiriendo a los vertidos que hayan podido hacer en las fincas cercanas a la boca, en definitiva en los movimientos de tierra y las acumulaciones de material que puedan hacerse en una finca privada, con el permiso del propietario, nosotros no podemos intervenir, salvo que pudieran crear algún problema en algún cauce de torrente, y que yo sepa no existe ningún problema al respecto, por lo menos yo personalmente no tengo esta información.

Con independencia de esto, se presentó un proyecto de un vertedero especial para estos escombros, y éste sí que fue acompañado de un estudio de evaluación de impacto ambiental, que es a lo que yo he hecho referencia. Muchas gracias.

I.8).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 328/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 328/91, sobre les ajudes del programa Thermie per a l'any 1991, té la paraula el Diputat Sr. Valentí Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. El programa Thermie és un programa europeu que preveu ajudes en matèria d'inversions, investigació i foment de tecnologia o innovacions en tecnologies de tipus energètic.

Hí havia una convocatòria, va acabar el termini el mes de gener d'enguany, per tant, aquesta pregunta és perquè el Govern informi al Parlament de quants de projectes han enviat a Europa per fomentar aquest tipus d'investigació i de tecnologies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Indústria, Gaspar Oliver.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Per contestar al Sr. Valenciano he de dir que aquest programa comunitari del Thermie, és un programa molt concret i molt específic, ja que parla del foment de les tecnologies energètiques. Està encaminat als programes energètics de la Comunitat, de l'Estat espanyol, i per tant també de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears quant a la diversificació energètica i el seu proveïment. En aquest projecte, entenem que únicament i exclusivament pel que sabem a la Conselleria, només s'hi pot acollir un programa, que és el pla de residus sòlids industrials que en aquests moments és al Consell Insular, que és qui l'ha de gestionar.

Aquest és l'únic programa que es pot acollir al Thermie de la Comunitat Econòmica Europea, i en aquesta línia estam. Desconec que hi hagi altres actuacions d'aquesta comunitat que puguin tenir aquesta ajuda i aquesta subvenció del programa Thermie. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Per tant, això significa que el Govern de la Comunitat Autònoma no n'ha presentat cap, i com molt bé ha dit el Conseller, aquest és un programa precisament per a la diversificació energètica, per al foment d'energies alternatives, és a dir que amb foment d'energies alternatives no hem fet res, i així en queda constància. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Gaspar Oliver i Mut):

Sr. President, jo crec que no és el mateix Arnau que Mestre Arnau, no és el mateix dir que a aquest programa només s'hi pot acollir el pla de residus sòlids, que dir que en qüestió d'energies alternatives no haguem fet res.

Si vostè em demana sobre aquest programa, jo li contest sobre aquest programa. Si vostè em parla de diversificació d'energies, li he de contestar una altra cosa, i l'he de

remetre a les operacions de demostració d'energia fotovoltaica o a totes les operacions de demostració que tenim.

No, no, Sr. Valenciano, les coses són així com són, el que passa és que de vegades no ens agrada escoltar ni sentir el que no ens agrada. O l'he de remetre a l'operació de demostració que tenim amb GESA concretament, en el tema d'energia fotovoltaica. Però no crec que sigui això el que vostè vol sentir. Vostè em fa una pregunta sobre aquest programa, no és que no haguem fet res, el que hem presentat és l'únic programa que pot presentar la Comunitat Autònoma, a més d'un projecte, d'un projecte, que ha de gestionar un consell insular, i és el pla de residus sòlids de l'illa de Mallorca, i les coses són així com són.

Però si vostè em demana què ha fet la Comunitat Autònoma o què ha fet la Conselleria d'Indústria quant al programa d'estalvi i diversificació energètica, aquesta seria una altra pregunta, però no digui vostè que no haguem fet res.

I9).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 324/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN MAYOL I SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

I per formular la pregunta registrada amb el núm. 324/91, sobre l'ús d'herbicides i pesticides a l'àmbit de les Illes Balears, té la paraula el Diputat Sr. Joan Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Realment no és sobre l'ús d'herbicides i pesticides, sinó sobre si existeix informació a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social respecte d'accidents o incidents provocats per aquest ús.

Nosaltres sabem que és un tema important, sabem que els usuaris tenen una informació limitada, teòricament és una informació extensa perquè els productes vénen envasats, etiquetats d'una manera correcta, però tanmateix aquesta informació no sempre és assequible a les persones que els utilitzen per les pròpies condicions d'aquestes persones. De tant en tant hi ha informacions periodístiques d'incidents o accidents provocats per aquests productes, però no hem sabut trobar informació estadística a aquest respecte, i consideram que seria fonamental per valorar l'autèntica immersió del problema i eventualment estudiar possibles solucions.

Voldríem demanar al Conseller si existeix aquesta informació.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Sanitat, Gabriel Oliver.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que aquesta pregunta l'haurien d'haver dirigida a la Conselleria d'Agricultura, ja que és la que periòdicament fa unes anàlisis dels herbicides que es fan servir.

Nosaltres hem intervingut en qualque incident. En aquest moment, només hem trobat que al mes d'agost del 87 es va realitzar per part d'inspectors d'aquesta Conselleria, una inspecció a la finca Son Mesquidassa, de Felanitx, que es dedica a l'estiu a collir tàperes, perquè hi havia hagut una espècie d'eczema que havia afectat als treballadors. Es prengueren mostres de les tàperes i s'enviaren a Majadahonda, per tal d'investigar si els residus dels pesticides utilitzats superaven els límits assenyalats per la reglamentació corresponent. No es va detectar cap presència d'un dels pesticides, i de l'altre hi havia residus per sota del nivell permès. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres llamentam la pobresa d'aquesta resposta, perquè ens sembla molt més pobre que els problemes que realment existeixen. Ens consta que hi ha hagut intoxicacions per herbicides a voreres de carreteres, de gent collint espàrecs o mores, ens consta a nivell de premsa que hi ha hagut intoxicacions de persones que han utilitzat imprudentment organofosforats i han patit conseqüències, i desgraciadament això queda recollit a les estadístiques de sanitat com a intoxicacions, però moltes vegades no s'arriba a la causa.

Pensem que seria importantíssim que aquesta informació fos recollida i, entre els estudis que efectua esporàdicament la Conselleria de Sanitat, li suggeriríem que recollís aquest tema com a prioritari.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Sanitat.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGUERITAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. Miri, nosaltres no feim estadístiques de totes les intoxicacions que passen aquí, són els hospitals, etc., són dades que avui en dia té l'INSALUD, i per ventura a ells els hauria de demanar aquestes estadístiques. No crec que les estadístiques o els casos que surtin a la premsa -tots sabem la rapidesa amb què es recullen les notícies- siguin fiables científicament, científicament seria un estudi per ventura a realitzar per qui fa més de quaranta anys té el monopoli de l'assistència sanitària d'aquest país que és l'INSALUD, nosaltres recollim malalties obligatòries i d'altres estudis que feim, però indubtablement no tots els estudis. Gràcies.

II.2).- COMPLIMENT DE LA MOCIÓ R.G.E. NÚM. 1577/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI

SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA CIENTÍFICA DEL GOVERN DE LA CA.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat el punt primer, passam al punt segon, referit a compliments de proposicions no de llei o de mocions.

Per entrar al debat de l'incompliment de la Moció núm. 1577/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política científica del Govern de la Comunitat Autònoma, té la paraula la Diputada Sra. Teresa Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sr. President, si em permet, demanaria que es llegís el text del que vam aprovar, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Secretari Segon per fer lectura del document.

EL SR. SECRETARI SEGON:

"Gabriel Godino i Busquets, Secretari Primer del Parlament de les Illes Balears, certifica que el Ple del Parlament de les Illes Balears, en sessió celebrada dia 7 de juny del 1990, va aprovar la Moció R.G.E. núm. 1577/90, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política científica del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb el text que es transcriu a continuació:

D'acord amb el Decret del Govern 40/1988, de 14 d'abril, que determina la composició del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia, es nomenaran els seus representants de forma que hi participin els experts més qualificats de les diferents unitats d'investigació més significatives de les Illes Balears. Així mateix, es constituirà una comissió d'assessorament tècnic als efectes de proporcionar documentació i suport científic al consell esmentat.

I perquè així consti, amb el vist-i-plau del Molt Il·lustre Sr. President del Parlament, expedesc la present certificació als efectes pertinents. A Palma de Mallorca, a 26 de juny del 1990. Signat, el Sr. Godino, amb el vist-i-plau del Molt Il·lustre Sr. Albertí."

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Efectivament, dia 7 de juny del 1990, és a dir, el darrer dia 7 de juny, aquest Parlament aprovava la resolució que el Secretari acaba de llegir, resolució derivada, com ell mateix ha dit, de la moció que sobre política científica del Govern d'aquesta Comunitat Autònoma havia presentat el nostre grup.

El Grup SOCIALISTA, a més d'interessar-se pel compliment d'un acord que en el seu dia va prendre aquest Parlament, vol posar de manifest la seva preocupació perquè un acord mínim com aquest, en un tema tan important com el que vam dur a debat, després de nou mesos encara no tenguem constància que s'hagi consumat.

Sres. i Srs. Diputats, aquell va ser un debat on bàsicament estàrem tots d'acord, aquesta diputada des d'aquesta mateixa tribuna, en nom del Grup SOCIALISTA, entenent que es tractava d'un tema transcendent del nostre futur -parauler del mateix Vice-president-, va acceptar tots els suggeriments de tots i cadascun dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra per tal d'arribar a un consens almanco amb cinc dels sis punts de la moció. Així consta al Diari de Sessions.

Doncs bé, la coalició que dona suport al Govern d'aquesta comunitat només va votar a favor d'un dels punts, i va anar en contra, fins i tot, dels seus suggeriments, davant la perplexitat del públic assistent al debat, la majoria format per membres de la nostra comunitat científica.

Sres. i Srs. Diputats, després de nou mesos no tenim constància que aquest punt s'hagi complert, i si alguna cosa s'ha fet el Govern no ha informat aquest Parlament. En canvi, sembla que avui se'ns ha repartit un document de treball on es posa de manifest que s'ha fet alguna cosa, que s'ha treballat en la línia del parc tecnològic que justament era el tercer punt de la moció que no es va aprovar. La nostra perplexitat augmenta, estam contents al mateix temps, i de fet el que voldríem dir és que encara queden quatre punts que no vam aprovar, o sigui que poden continuar treballant en aquesta línia.

Sr. Huguet, diuen que la paciència és la mare de la ciència, potser és per aquesta via que vostès volen aconseguir bons científics en aquesta Comunitat Autònoma. Vostè ens va dir que aquest era el primer pas per fer després una bona planificació de la recerca, concretament vostè deia: "Si tenim la composició d'aquesta nova comissió, i a més a més vostè accepta la creació de la comissió d'assessorament tècnic, crec que haurà de ser aquest organisme que ha de posar en marxa", etc. "La postura és aquesta -més tard deia- per tant jo seria molt més partidari que aquests punts, número 1, 2 i 5 -recordi que el número 1 era estudiar la situació, el 2 era un pla de recerca propi, i el 5 era aquell tema de difondre informació a les escoles i al ciutadà en general, vostè deia-, sigui aquesta comissió la que ho tiri endavant".

Pero aquesta comissió, després de nou mesos encara no actua, i mentrestant continuam sense saber quina és la situació real de la R+D a la nostra Comunitat Autònoma, per poder a partir d'aquí establir els criteris bàsics per a una política científica adequada a les necessitats i possibilitats del nostre sistema ciència-tecnologia. Continuam sense aquell pla de recerca per als propers anys que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, mitjançant el seu portaveu Sr. Serra, també reclamava. El Sr. Ricci deia que jo els posava tot un edifici de noranta pisos damunt, que primer s'havien de fer els fonaments i després planta per planta,

han passat els tres mesos que vostè trobava que era un termini massa curt per fer l'anàlisi de la situació, i en demanava sis, n'han passat fins i tot nou i encara esperam, i no tenim ni el tema del Consell de Ciència i Tecnologia en marxa.

Però no perdem l'esperança, l'esperança de què vostè parlava, Sr. Trias. Vostè ho va dir molt bé, la nostra moció va ser una moció rigorosa que volíem que portés que el Govern despertés del somni massa llarg que podia conduir-nos a perdre el tren de la modernitat, que el futur no era tan sols platges i camps de golf, el futur no era ja l'actual desenvolupament, la seducció per l'economia i l'enriquiment especulatiu, sinó la perspectiva ecològica, científica i cultural amb una visió global interdependent i solidària.

Esperem que el proper govern comparteixi els nostres criteris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Vice-president del Govern Sr. Huguet.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A causa d'un imprevist de darrera hora, i no vull emprar un qualificatiu d'un bon company de consell insular, però pot ser que avui em trobi aquí bastant engrunat, en aquest moment. Crec que fer un reconeixement públic d'aquesta manera, de vegades és bo.

Es tracta del compliment de la moció que va ser presentada com a fruit d'un debat que vam tenir aquí sobre política científica de l'I+D, que després es concretava en dos punts fonamentals, la constitució del Consell Regional d'Investigació, i d'una comissió tècnica que li pogués donar suport.

Açò és el que pràcticament va sortir aprovat de la moció, cosa que no limitava cap de les actuacions que havia de fer el Govern de la Comunitat Autònoma paral·lelament amb el tema de l'I+D que no tenia res a veure. Dit d'una altra manera, no s'havia d'aturar cap iniciativa ni cap activitat esperant que estàs constituït aquest consell regional científic.

Respecte d'aquest compliment, la primera cosa que s'ha de dir és que haguéssim pogut presentar una comunicació de totes les gestions que s'havien fet i de quina manera s'havien fet, per saber amb quina situació ens trobàvem. Avui, i aquí faig compromís de la setmana que ve donar puntual explicació, ja sigui per escrit, en cas que no es pugui convocar una comissió expressa per a això, de totes les activitats que s'han duit en aquesta matèria de l'I+D des que es va fer la interpel·lació fins al dia d'avui, per saber quines altres activitats, encara que no siguin motiu del compliment d'avui, i que en aquest moment no les hi puc ressenyar perquè no les tenc, però amb molt de gust informarem.

Grau de compliment. Hem de dir el següent. El primer que es va fer va ser una proposta de nomenament com a membres del consell regional a les conselleries afectades, jo record que em vaig coordinar amb les Conselleries d'Obres Públiques, d'Agricultura, de Sanitat, d'Indústria, no sé si me'n deixo alguna altra, però de les conselleries afectades, a entitats i institucions relacionades amb la investigació i la tecnologia. En aquests moments ja comptam amb catorze representants que poden constituir el futur consell regional, i entre d'altres hi figuren el Centre Meteorològic Zonal de Palma, l'Institut Oceanogràfic de les Illes Balears, l'ICE de la Universitat i l'Institut d'Estudis Balearics, entre representants d'altres entitats i conselleries.

Per altra banda, es va tenir una reunió a Palma de tots els representants esmentats per tal de fer una primera trobada i un contrast d'opinions, i per tal de rebre informació directa del consell nacional de l'I+D, amb la presència del secretari general i dels coordinadors d'àrees.

Per altra banda, també s'ha mantengut una relació permanent amb el vice-rectorat d'investigació científica de la nostra Universitat per tal de comptar amb les unitats d'investigació més significatives i elaborar un projecte tècnic per al funcionament d'una possible comissió assessora tècnica. S'havien mantengut contactes amb el Vice-Rector de la Universitat. Per tant, tenim que la comissió científica o el consell regional es pot constituir, i que la comissió d'assessorament tècnic es constituirà en el moment que aquest projecte tècnic estigui totalment conclòs, amb la participació directa de la Universitat, amb la qual estam elaborant aquest projecte tècnic.

Aquesta actuació d'aquest projecte tècnic per fer després aquesta comissió específica, va ser replantejat per donar compliment a la moció que s'havia aprovat. També s'ha entrat en contacte, ara darrerament, amb el nou Vice-Rector d'Investigació, Doctor Andreu Palou, als efectes de concretar tot un nou pla d'actuació que permeti la definició d'un programa d'investigació adient en la constitució d'una manera definitiva del consell regional i de la comissió tècnica d'assessorament.

En aquest sentit, crec que estam en disposició de dir que el pla d'acció més global i ampli que es pugui dur, podrà estar en marxa abans que finalitzi l'any 1991, i esper que en menys d'un mes ja es pugui constituir aquest consell regional de manera definitiva, i que el projecte de la comissió tècnica d'assessorament també pugui estar, si no consensuat, si les línies mestres ja posades per arribar a acords. Açò, quant al compliment de la moció.

Hi ha tota una sèrie d'activitats i actuacions fetes que en aquest moment llament molt no poder-les-hi relacionar, però em comprometo a enviar-li directament a vostè una comunicació, en manco de set dies i per escrit. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Diputada Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, permeti'm, primer, que el felicit, perquè m'acaben de dir que avui és el seu aniversari, aleshores em sap molt de greu haver duit aquest tema un dia com aquest, i amb molt de gust esperaré la setmana que ve per rebre més informació.

De totes maneres, ens agradaria que tot això que ens ha dit sigui abans del seu pròxim aniversari, és a dir que aquí, un any en aquest tema no vol dir que es deixa de fer feina un any, sinó que en perdem un. Per tant, mentre aquests nou mesos hem anat fent coses però sense un termini, sense un programa, sense una sèrie de coses, han anat sortint convocatòries importants, ha sortit la convocatòria de projectes concertats dels programes nacionals, concertats amb la indústria, no sé si el Sr. Conseller d'Indústria en sap alguna cosa, han anat sortint també ajuts dins el programa d'estímul a la transferència dels resultats de la investigació des de les universitats i els organismes públics d'investigació als sectors productius, han sortit les beques de formació del personal de professorat i de personal investigador, han sortit les subvencions per als programes sectorials de promoció general del coneixement, i un llarg etc.

Com li deia, perdre un any en aquests temes no és deixar d'anar endavant, sinó que és retrocedir un any. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vice-president del Govern.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN (Joan Huguet i Rotger):

Sí em permet dins aquest to entre amics, per dir-ho de qualque manera, esper que d'aquí a un any em torni desitjar els molts d'anys, vostè des d'allà i jo des d'aquí, i ens pugui dir que hem complit.

De totes maneres, jo entenc que hi ha un error de principi, i jo l'he assumit, perquè som una persona a qui no cauen els anells per assumir errors quan som conscient que els hem tenguts, i és que el que jo li he explicat avui s'hagués pogut estalviar si fa un mes o dos li hagués enviat una comunicació dient què és el que havíem complit. Per tant, assumit açò, tal vegada avui ens haguéssim pogut estalviar aquesta explicació.

El que li he de dir, i crec que a vostè li consta, és que no hem perdut aquests nou mesos ni aquest any, tal vegada no hem anat tan accelerats com vostè voldria que anàssim, no ho pos en dubte, però no ha estat ni per falta de voluntat ni per desídia, haurà estat per dificultats imputables a qui sigui, no vull dir únicament i exclusivament als altres que han de participar en aquest consell regional, sinó tal vegada també a nosaltres mateixos.

No obstant açò, jo crec que una volta estigui totalment establert, perquè vostè és conscient que és molt mal de fer consensuar el que ha de ser un consell regional d'investiga-

ció, perquè en aquests camps, com a tots, tothom s'hi vol sentir representat i no tothom s'hi pot sentir representat, després de poder establir quins són els mecanismes i les bases per fer el consell tècnic d'assessorament, que jo consider que és peça fonamental, que l'altre tal vegada serà més una comissió política, i que el fonamental, el que ha de marcar realment quins són els programes, quines són les actuacions i en quins camps ha d'anar el consell regional científic, ha de ser precisament aquest assessorament tècnic que és l'entès, mai del món podran decidir, crec jo, si no són suficientment entesos en un programa o en un altre.

No obstant açò, continua el compromís que jo li enviaré a vostè en manco d'una setmana la relació de totes les actuacions que s'han fet en aquests nous mesos, que no seran totes les que vostè voldria, però segur que després de llegir-ho dirà que no hem perdut un any, tal vegada nosaltres haguéssim fet més, però no han perdut un any. Gràcies, Sr. President.

II.1).- COMPLIMENT DE LA PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1575/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA AL CONTROL DE LA LEISHMANIOSI PELS SERVEIS DE MENESCALIA DE LA CONSELLERIA DE SANITAT.

EL SR. PRESIDENT:

Per començar el debat sobre el compliment de la Proposició no de Llei núm. 1575/89, relativa al control de la leishmaniosi per part dels serveis de menescalia de la Conselleria de Sanitat, per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. La Comissió d'Assumptes Socials d'aquest Parlament, dia 29 de novembre de l'any passat, perdó, de l'any 1989, va aprovar la següent proposició no de llei presentada pel nostre grup:

"1.- Els ajuntaments i clíniques veterinàries de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears elaboraran un cens dels cans de les nostres illes i es prendran mesures adients per tal de controlar i erradicar la malaltia de la leishmaniosi.

2.- La Conselleria de Sanitat i Seguretat Social establirà el sistema de diagnòstic específic per a l'illa de Menorca.

3.- Que es dugui un control serològic de la leishmaniosi de tots els cans que entren a l'illa de Menorca, així com de tots els cans que surtin de les Illes Balears."

I aquesta proposició no de llei, que no era l'original que va presentar el Grup SOCIALISTA, va ser consensuada entre tots els grups de la Comissió i va ser aprovada per unanimitat. I dic açò per dir que no només va ser una proposició no de llei socialista, sinó que crec que va ser una proposició no de llei de tots els grups.

El nostre grup va ser el primer que dins aquesta Cam-

bra va començar a parlar de leishmaniosi i va dir l'important que era per a les nostres illes, que aquesta malaltia podia transmetre's a les persones i va avisar que el perill que hi havia era que, si en aquests moments Mallorca tenia un grau d'implantació d'aquesta malaltia, hi havia el perill que passés a les persones, com fou el cas de Marratxí, on hi hagué casos de leishmaniosi humana, i que passés a Menorca on sembla que no hi havia cap cas.

El nostre grup ha vingut seguint aquest tema i va demanar una compareixença del conseller, perquè va presentar un llibre a prems, i als grups que varen presentar aquesta proposició no se'ls havia lliurat, es va lliurar després, però en aquesta compareixença el conseller no va explicar si s'havien complert els tres punts que marcava la proposició no de llei.

El maig del 1990, el Col·legi Oficial de Veterinaris va treure una nota als mitjans informatius en clara concordància amb aquesta proposició no de llei. Així deia la nota: "Que les tres mesures importants per intentar erradicar la leishmaniosi eren: evitar els cans vagabunds -cosa molt semblant a dur un cens correcte de cans-; segon, controlar el vector, els flebotomus perniciosos; i tercer, el control serològic sistemàtic dels cans de les zones més afectades". A més instava que la Conselleria fes un programa oficial de lluita contra la leishmaniosi en col·laboració amb les diferents institucions.

El nostre grup vol reconèixer que la conselleria -no vull dir que tot el mèrit sigui nostre, però sí a través d'aquesta proposició no de llei i de la compareixença, s'ha interessat molt més pel tema de la leishmaniosi. Fa pocs dies ha sortit a informació pública que s'ha fet aquí a Mallorca, amb els auspicis de la conselleria, una reunió de sis comunitats autònomes, amb el Ministeri de Sanitat i l'Institut Carles III, on es confirmava la gravetat de la situació d'aquesta malaltia, i també la seva desigual distribució entre les tres illes, que a certes zones de Mallorca hi havia un 20% de la població de cans afectat, que a Eivissa i Formentera l'afectació era important, però no tant, i que Menorca encara que estava afectada.

Per tant, aquesta proposició no de llei que es va aprovar en aquest Parlament pel que sabem no ha estat complerta com a tal i ens agradaria que la conselleria expliqués aquí què és el que s'ha fet en aquests tres punts, no que ens conti les reunions que han fet i els llibres que han fet, sinó respecte d'aquests tres punts. Volem saber si el cens de cans està en marxa, si s'ha establert un sistema de diagnòstic específic per a l'illa de Menorca i si s'ha duit un control serològic dels cans que entren a Menorca i dels cans que surten de Mallorca.

Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Sanitat, Sr. Gabriel Oliver.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGRE-

TAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. A pesar que m'han demanat que contesti específicament alguna cosa, supòs que puc parlar i contestar a la meua manera, de la mateixa manera que la pregunta l'ha fet també a la seva manera.

El cens de cans, en principi voldria significar que és una obligació que ha d'acomplir cada ajuntament, que s'ha de confeccionar anualment i s'ha de remetre a la Conselleria d'Agricultura que és la competent en qüestions veterinàries relatives a animals vius, i també a la de Sanitat per al seu coneixement. Aquesta obligació ve establerta a les ordres conjuntes que cada any s'editen per ambdues conselleries.

Evidentment, en aquest cens, s'han d'incloure els malalts que es vacunen a clíniques veterinàries, ja que també l'ordre contempla que els veterinaris de clíniques privades ho comuniquin als titulars.

Pel que fa al control i diagnòstic per lluitar contra la leishmaniosi canina, les mesures a adoptar són compreses al programa que la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social ve desenvolupant al respecte, incardinat al programa nacional de lluita contra aquesta malaltia, no és que fos el que hi va haver aquí, una reunió esporàdica amb una sèrie de comunitats, sinó que és un programa derivat del Consell Interterritorial que té aquest programa i que contempla aquesta lluita. Només amb un coneixement previ és possible establir mesures de lluita i comprovar l'efectivitat d'aquestes mesures, comparant les dades de prevalència actual amb les que s'obteniran posteriorment a l'aplicació de les mesures de lluita.

En aquesta fase ens trobam les cinc comunitats autònomes annexionades al programa nacional, no sis, que són Balears, València, Múrcia, Navarra i Madrid, que periòdicament es reuneixen per discutir la marxa del programa i exposar les dades obtingudes, i la darrera reunió, efectivament, es va fer la setmana passada a les dependències de l'Hospital Joan March.

La Conselleria de Sanitat va realitzar un primer estudi epidemiològic de la leishmaniosi canina, aquest estudi es va realitzar mitjançant la col·laboració de les clíniques veterinàries, amb un gran nombre de mostres de sèrum de ca de diverses zones de la nostra comunitat autònoma, i amb això vàrem obtenir un primer mapa de distribució geogràfica on hi havia aquestes dades de més o manco el 20% a segons quines zones. Aquest percentatge és alt, però es dona també a altres àrees geogràfiques de la península, la mitjana nacional d'un 5 o 6% inclou totes les zones, les que no en tenen i les que en tenen.

El 1990, seguint les directrius d'aquest programa nacional es va optar per aprofitar les concentracions de vacunació antirràbica de l'estiu, ja que donen la possibilitat d'obtenir una mostra nombrosa i representativa de la població. Es va aprovar un projecte d'inversió d'1.900.000 i busques pessetes que incloua la contractació d'un veterinari per obtenir mostres i fer les anàlisis al laboratori de la

Conselleria. Aquest estudi va incloure una sèrie de municipis, i amb tot això es va determinar un nou mapa on la freqüència havia disminuït, els cans positius varen ser fins a un 13'1% a les zones més afectades, i a altres varen ser manco. Els resultats que vàrem obtenir es varen enviar individualment als propietaris de cada ca, i se'ls aconsellava que es posassin en coneixement del veterinari clínic que havia atès l'animal. Al mateix temps, es va remetre als veterinaris una circular informativa.

Independentment d'aquestes accions, la conselleria va realitzar de manera gratuïta el diagnòstic de laboratori amb les mostres de sèrum que envia als veterinaris clínics, a fi que els cans sero-positius tinguin un control i es puguin prendre pel clínic les decisions oportunes. S'ha confeccionat un pla de declaracions mensual no individualitzades per municipis.

Durant aquest any s'ha de realitzar un mostreig a Eivissa i Menorca aprofitant també la campanya antirràbica.

Consideram, de totes formes, que és interessant ressaltar que el que a la conselleria li compet, l'ocupa i li preocupa, és la leishmaniosi com a malaltia de l'home, però com a malaltia del ca, és evident que compet a altres instàncies. La leishmaniosi a l'home, com vostè sap, dona dos quadres clínics, el cutani i el visceral, és una malaltia de declaració obligatòria des del 1982, a pesar que encara existeix una existència de subdeclaració de casos sobretot amb la manifestació cutània. La leishmaniosi visceral s'aproxima més a la realitat. Fins al 87 es declaraven de 0 a 4 casos a tot Balears anuals, a partir del 88 es declaraven de 8 a 10 casos anuals, i a l'any 90 es va arribar a tot Balears a 11 casos.

Aquesta malaltia en l'home, també ho sap, és curable sempre amb un tractament distint, l'home té una resposta immunitària molt positiva enfront d'aquesta malaltia.

Per últim, pel que es refereix de manera més concreta a l'illa de Menorca, hem de destacar que la Dra. Seguí va fer un estudi sobre 751 cans, i només 4 resultaren positius, i eren casos importats, per la qual cosa es pot considerar l'illa indemne, mai no s'ha declarat cap cas humà, i són de declaració obligatòria.

Així mateix hem remès oficis a la Companyia Transmediterrània i a Aviaco a fi i efectes de conèixer les entrades i sortides d'animals de l'espècie canina. Transmediterrània ha contestat, Aviaco no, però en contestació telefònica ens digueren que els era impossible conèixer aquesta dada ja que els cans viatgen com a càrrega i no s'especifiquen al seu arxiu informàtic. A pesar de tot, organitzar un control d'aquest tipus no correspon a aquesta conselleria en la seva execució, perquè no té competències en el control d'animals vius, i fins i tot el tema entraria en competències de sanitat exterior.

Vàrem facilitar des del 85, als veterinaris de Menorca, la realització del diagnòstic de la leishmaniosi canina a partir dels sèrums i frotis que es remeten als nostres laboratoris i al llarg de tots aquests anys totes les mostres que ens han enviat per diagnòstic han estat sempre negatives.

En conclusió, crec que desenvolupam un ampli ventall d'accions dins el marc del programa nacional de lluita contra la leishmaniosi, al qual estam incorporats i que evidentment inclou també l'illa de Menorca a fi i efecte d'intentar erradicar tant com sigui possible aquesta malaltia a l'àmbit de tota la nostra comunitat autònoma.

Gràcies, Sr. President.

III.1).- DIRIMIR L'EMPAT DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL SOBRE LA PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2802/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A ESBALDREGAMENTS DE PARETS DE LA CARRETERA PALMA-ALCÚDIA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt III de l'Ordre del Dia, referit a proposicions no de llei. L'apartat primer d'aquest punt és que havent-se produït empat a la Comissió d'Ordenació Territorial, d'acord amb l'establert a l'article 90.3 del Reglament de la Cambra, procedeix sotmetre la qüestió a la decisió d'aquest plenari als efectes de dirimir l'empat. El Sr. Secretari primer farà lectura del text de la proposició no de llei que se sotmetrà seguidament a votació.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb caràcter d'urgència, arreglarà tots els esbaldregaments de parets de la carretera Palma-Alcúdia, per tal d'evitar que un actual planejament negligent de conservació de la carretera condueixi a situacions irreversibles".

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada la proposició no de llei que acabam de sotmetre a votació.

III.2).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 218/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A ELABORACIÓ PER PART DEL GOVERN D'UN PLA QUADRIENNAL D'INVERSIONS ALS DISTINTS MUNICIPIS DE LES ILLES BALEARS.

I passam al debat de la Proposició no de Llei registrada amb el núm. 218/91, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a elaboració per part del Govern d'un pla quadriennal d'inversions als distints municipis de les Illes Balears. Per defensar aquesta proposició no de llei, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià

Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. No perquè estiguem a finals de legislatura, el nostre Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES ha volgut deixar de banda plantejar amb la seva concreció un dels problemes que veim grossos en aquest govern que ha actuat durant vuit anys, i és el de la manca de programació, el de la manca de coordinació, el de la manca d'objectius clars i concrets en política social, en política econòmica, en política cultural, en política territorial.

Pensem que s'ha estat actuant amb un sistema de puzzle, amb un sistema de joc, amb un sistema que ens du que a hores d'ara, quan acaben els vuit primers anys de la nostra autonomia, per una banda és evident, és clar que s'ha de reformar l'Estatut i que hi ha d'haver un finançament millor d'aquesta comunitat autònoma, però per altra banda també és clar que ens trobam davant un conjunt d'actuacions desfilagarsades unes de les altres, sense un nucli vertebrador de projecte de país i, en conseqüència, sense el que s'entén, des de l'òptica de la programació, com a una vertebració del país, com a un projecte, com a, en definitiva, uns eixos vertebradors de les distintes polítiques.

Per això, nosaltres entenem que hi ha necessitats socials, culturals, econòmiques, hi ha manca de coordinació amb els ajuntaments, amb els consells insulars, amb el Govern de l'Estat i hi ha, a la vegada, un conjunt d'actuacions com és ara un pla de carreteres, un pla de reindustrialització, un pla quadriennal d'acció social, uns plans d'equipaments esportius des dels consells insulars, uns plans d'aigües i clavegueram des d'un consell insular determinat, però amb poquíssima planificació i coordinació amb el Govern de la Comunitat Autònoma, i fins i tot tot un conjunt de projectes de darrera hora, com és un pla de la dona, com són uns eixos bàsics per a un model educatiu o per a un parc tecnològic.

Debats parcials, n'hem tengut molts, fins i tot hem tengut el debat de l'ordenació turística, fins i tot hem tengut el debat del pla sectorial del Pla de Mallorca, però, de fet, quin grup parlamentari pot dir, quin diputat pot dir, quin ciutadà pot dir que hi ha uns eixos vertebradors d'un país on es tengui en compte des del sector turístic, passant pels problemes socials o pels problemes educatius?

Es per això que analitzant els problemes de finançament de la nostra autonomia, analitzant els problemes d'una autonomia que ha de créixer en competències i ha de créixer evidentment en auto-responsabilitat i en responsabilitat, és quan hem plantejat, creim nosaltres que amb un rigor a partir de les dades de les lleis de pressuposts, a partir de les actuacions que el Govern té dia a dia, és quan hem plantejat aquesta necessitat que s'actui en un pla quadriennal d'inversions en els municipis de les illes, sobretot en aquells que tenen problemes socials o econòmics més clars i que participin en aquest disseny els consells insulars i la Federació de municipis.

Aquest objectiu d'una certa programació ens pareix que és indubtablement urgent si es vol després poder coordinar-se bé amb l'administració de l'Estat i, evidentment, amb el sector privat. Nosaltres creim que el sector privat mai no entrarà vertaderament a una dinàmica de coordinació, mai no entrarà vertaderament a uns eixos de vertebració d'aquest país, de bon de veres, si no hi ha una programació clara, si no hi ha uns objectius clars, si no hi ha, en definitiva, un projecte de país.

Els darrers exemples que ens han arribat després de presentar aquesta proposició no de llei han estat, jo diria que fins i tot ens han espantat, sobretot les polítiques socials de l'executiu dutes a comissions parlamentàries les darreres setmanes, temes de disminucions, temes d'atenció a la tercera edat, temes de droga, etc., encara més ens han duit a veure com en temes tan claus com els socials, el Govern té una auto-complaença absoluta, està satisfetíssim del que fa i no té horitzons de canvi ni de millora amb problemes que els ciutadans del carrer noten cada dia, i és més que evident que davant això és quan el grup diu, bé, és més que necessari, més que urgent l'elaboració d'aquests projectes, d'aquests plantejaments globalitzadors que parlin d'economia, que parlin de societat, de problemes socials, que parlin de cultura, que parlin d'educació, és a dir, vertebrar el país.

Però també hem analitzat a veure si aquesta proposta nostra avui tenia unes possibilitats, no de ser aprovada, que això ho han de dir els portaveus i els diputats amb el seu vot, sinó si tenia un poc de vertebració real. I hem analitzat el grau de compliment dels pressuposts i dels programes que ens vénen donats al Pressupost de la Comunitat Autònoma, i certament que hi ha qüestions esperançadores, certament des de l'òptica de la programació s'ha anat millorant lleugerament els darrers anys dins les lleis de pressuposts, dins els projectes de llei de pressuposts, però llavors anant per conselleries és quan trobam que es desdiuen completament aquests mínims programes que ens vénen a la llei de pressuposts, si ja debatem amb èmfasi crítica la llei de pressuposts, després el que té en positiu quant a programació i a coordinació ho van desferent les distintes conselleries o gran part d'aquestes conselleries.

El model territorial n'és un exemple, no hi ha les directrius, no hi seran, indubtablement, la Federació de municipis no ha estat en absolut potenciada, la Llei de consells insulars no ha estat desplegada adequadament més que amb papers a darrera hora desbocats.

Clar, a partir d'aquestes observacions, el nostre grup va pensar, si anam a un debat rigorós, ens haurem de tensar insuficientment si es vol negar aquesta viabilitat, qualsevol govern liberal, qualsevol govern de l'Europa occidental mínimament democràtic fa el que nosaltres propugnam, el Govern d'aquí, no ho ha fet, però nosaltres, en aquest moments, ens pareix estèril completament un debat com el que es té a determinades lleis, com per exemple la d'iniciativa legislativa popular, que d'aquí un poc votarem i a la qual es desfigura completament el que hauria de ser, la negació per part dels grups hegemònics que, per exemple, el síndic de greuges s'aprovi en aquesta legislatura, quan s'ha-

via aprovat, o el salari social que s'aprova la llei en principi però que no es podrà tramitar.

Es a dir, davant aquestes actuacions neguitoses, oposades a anar creant país, oposades a anar obrint camí, és quan, després d'haver defensat amb èmfasi aquesta proposta, demanam que no es voti, que quedi retirada, perquè les circumstàncies polítiques evidentment no conviden a tenir un debat optimista, sinó més bé pesimista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Atenent la seva petició, queda retirada la proposició no de llei que acaba vostè de defensar.

III.3).- PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 227/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A REHABILITACIÓ DELS NUCLIS RURALS DE LES ILLES BALEARS.

Passam a la Proposició no de Llei núm. 227/91, subscrita pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a rehabilitació dels nuclis rurals de les Illes Balears.

Pausa.

Per defensar-la, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Després d'aquest incident continuarem la sessió, tot i que sembla que l'interès ja és més a les pròximes eleccions que al pròxim punt de l'Ordre del Dia.

Amb tot i això, convé recordar que el tema que ens ocupa no és un tema anecdòtic, sinó que és un tema de gran interès en l'aspecte patrimonial que conté un doble vessant, per una part, incidència quant a ordenació del territori, però -i voldria posar insistència en aquest punt- sobre l'aspecte patrimonial.

La situació d'aquesta illa -i és un tema que l'he plantejat moltes vegades debatent aspectes de la nostra cultura-, les Illes Balears, sobretot Mallorca en aquest cas, presenta una doble problemàtica, per una part, un urbanisme que invadeix nous espais, i per l'altra, un abandonament de zones d'ocupació històrica que per allò que s'exposa a l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, ens trobam que hi ha unes àrees d'ocupació històrica que han estat abandonades, que contenen alts valors culturals i que, sense una política de les institucions de reocupació però reglada, no es poden mantenir.

La nostra illa es fonamentava sobre l'agricultura, aquesta agricultura es va trobar amb una densitat demogràfica important en relació amb la seva capacitat productiva, excedent demogràfic que va permetre l'ocupació pràcticament de tot el territori i que va donar lloc, no només al sorgiment dels pobles, els caps de municipi que avui coneixem, sinó que entorn de petites alqueries islàmiques o posses-

sions medievals, es varen anar consolidant petits nuclis rurals. Aquests nuclis no decauen, no ens ho pensem, amb motiu de l'arribada del turisme de masses, la seva decadència ja era evident a principis de segle, decauen quan la facilitat de les comunicacions permet a la gent ubicar-se als nuclis centrals del municipi on hi ha l'escola, una sèrie de serveis, cosa amb la qual no comptaven aquests petits nuclis.

Per tant, aquests nuclis arrossegaven una decadència evident que el turisme de masses a partir dels anys cinquanta no fa més que accelerar. Després d'unes quantes dècades d'impacte de turisme de masses, ens trobam que la decadència d'aquests nuclis és pràcticament total i, en alguns casos, l'abandonament ja és del cent per cent dels habitants primitius.

Però després es produeix un altre factor. La mateixa facilitat de comunicacions que va determinar l'abandonament d'aquests nuclis fa que amb la possibilitat de desplaçar-se ràpidament el cap de setmana sobretot, es reocupin aquests nuclis en estat ruïnós i es comenci una reocupació totalment incontrolada. Per moltes raons, perquè és més fàcil adquirir una casa ruïnosa a Biniagual o a Cas Canà, Sencelles, o a Son Vispó de Costitx, o a Ulleró de Campanet, o a Ca'n Damianet de Búger, són nuclis; que no anar a una zona urbana, prestigiosa, a una urbanització on evidentment els preus són molt més elevats.

Per tant, hi ha una reocupació, derivada bàsicament de motius econòmics, es compren unes ruïnes, però no es rehabiliten, es reocupen, es reconstrueixen, es desfan moltes vegades amb materials de ciment, aluminis, etc., i aleshores no es produeix un recobriment d'aquests nuclis històrics.

Per tant, ens trobam davant una doble problemàtica. Si per una part els nuclis històrics de les Illes Balears, els nuclis rurals no es poden reocupar d'una manera incontrolada, perquè aquesta reocupació du a la destrucció, tampoc no es poden deixar que continuïn decaient i en estat de ruïna. Ni la ruïna ni la desocupació incontrolada permeten que aquest llegat històric es recuperi.

Per això, aquest diputat els parla des d'una experiència personal, després d'haver recorregut la pràctica totalitat d'aquests nuclis, d'haver-los fotografiat, d'haver-los estudiat, d'haver parlat amb els seus pocs habitants que se senten, per cert, bastant abandonats, després de prendre nota dels valors que tenen, de veure les seves teules pintades -una tècnica artesanal viva a Mallorca fins al segle XVIII-, després d'aquesta experiència de veure aquest munt de ruïnes que se situa sobretot al centre de Mallorca, en aquesta zona que l'altre dia va ser objecte d'un pla per part del Govern, un pla molt discutit, on per cert em sembla que es varen oblidar d'aquest aspecte, que és un dels més valuosos quant a l'interès històric del Pla de Mallorca; després d'aquesta experiència personal, era evident que aquest tema ja coneixen la preocupació d'aquest diputat - havia d'arribar a aquest Parlament.

Què es proposa que faci el Govern? La proposició no de llei estableix al punt primer, en primer lloc, un compromís clar, que el Govern de la Comunitat Autònoma impul-

sarà el recobriment dels nuclis rurals històrics de les Illes Balears, aquesta seria la formulació genèrica. En segon lloc, establir una normativa de rehabilitació i protecció que és evident que ha de comptar amb dos elements fonamentals, apart dels propietaris que tenen la titularitat d'aquestes cases moltes vegades en estat de ruïna, que són els consells insulars que tenen importants competències en matèria d'urbanisme, i els ajuntaments que són en definitiva els que al final han de vigilar l'execució d'aquestes obres de rehabilitació.

Tot això, dins un pla de protecció i rehabilitació no integrada, com diu per error el text, sinó integral dels nuclis rurals de les Illes Balears. Aquest pla ha de tenir com a element, en primer lloc un inventari. Quins són els nuclis rurals de les Illes Balears?, es coneixen?, no ens enganyem, molts de nuclis d'aquests són completament desconeguts, fins i tot aquesta feina que ha realitzat aquest diputat d'anar a viatjar pràcticament per tota l'illa, i dic Mallorca perquè aquesta temàtica té sentit sobretot a l'illa de Mallorca i al seu interior, a donat lloc fins i tot a descobriments de nuclis dels quals pràcticament ja no se'n sabia res, és a dir que hi ha nuclis que s'han hagut de trobar, és el cas del nucli de Binifalet, al terme de Llubí, que gairebé molts d'habitants del mateix municipi ja no l'identificaven com a tal.

S'han d'inventariar, s'han de relacionar quins són els nuclis que es troben en un estat de necessitat de rehabilitació, n'hi ha hagut d'altres que no necessiten formar part d'aquest pla de rehabilitació, perquè continuen ocupats i fins i tot s'han expansionat sense problemes, parlem de nuclis que han entrat en decadència; aquest inventari ha de ser complementat amb un pla de restauració i rehabilitació integral que ha de permetre veure quins són els elements valuosos que hi ha dins aquests nuclis. Hi ha edificis, però no només hi ha edificis, un nucli s'integra també d'uns determinats traçats viaris que no es poden alterar sense que aquest nucli perdi el seu caràcter.

Finalment, suposem que duquem a terme aquesta rehabilitació, que tot vagi bé, hi ha una normativa d'ús, una normativa que aquí en deim funcional del nucli rehabilitat. Una vegada que hem agafat un nucli, que hem aconseguit els fons necessaris per dur a terme les obres, que s'han executat d'una manera impecable i hem reconstruït les cases, hem respectat el traçat dels carrers, etc., després d'aquest nucli, què en feim?, per què ha de servir? Bàsicament la finalitat és habitatge, però és evident que si s'hi poden inserir algunes activitats econòmiques, i no només limitar-ho a la pura ocupació d'habitatge, el nucli té més possibilitats i més viabilitat.

Ara bé, és evident que no són nuclis per ubicar-hi ni indústries, ni tallers mecànics, ni elements que provoquin renous, contaminació, degradació, que impliquin transport pesat i, per tant, derivam cap a una ocupació habitatge, ocupació de comerç i activitats de tipus artesanal.

Finalment, hi ha una proposta, la darrera, de cooperació entre entitats públiques i els ciutadans que han de ser els destinataris d'aquest finançament i que, en definitiva, són els que amb la seva cura han de dur a terme les obres

de rehabilitació dins una normativa proteccionista. Per què es posa com a punt darrer aquest element de tipus social? Podria passar perfectament que, si duguéssim a terme aquesta rehabilitació de nuclis rurals, el que avui és una ruïna, una vegada degudament restaurada i recuperada, es convertissin en nuclis de signe gairebé elitista, allà on, si avui no té cap interès anar a Massanella, al poble, no a la possessió, al poble que és al seu costat, on ocupar una casa avui no és objecte de prestigi social, si aquest nucli es restauràs, com altres que es relacionen a l'exposició de motius de la proposició no de llei, que una vegada restaurats es produís un procés invers, que aleshores fos un signe de prestigi social tenir una magnífica casa restaurada a Cas Canà, o a Massanella, o a Binifalet, etc. Per tant, aquesta no pot ser una tasca a dur a terme des d'aquest Parlament, de crear nuclis d'elitisme social.

La finalitat és recobrar els nuclis històrics, però dins una visió que permeti que aquests nuclis rurals-històrics, avui en procés d'abandonament, en procés de ruïna, en procés de reocupació salvatge, siguin nuclis habitats per diferents classes socials del nostre país, que no es converteixen en àrees ocupades per èlites socials o econòmiques. Per això creim que l'element de finançament, d'ajudar aquestes persones que avui viuen a Jornets, per exemple, nucli important quant a valors arquitectònics, però molt deixat de la mà dels poders públics, que aquestes persones de classe mitjana o de classe baixa, que aconseguiren comprar amb molt d'esforç unes ruïnes i que voldrien rebre unes ajudes per recuperar-les, puguin continuar habitant un nucli format per ciutadans diversos i no per èlites socials.

Creim, per tant, que aquesta proposició hauria de tenir el suport unànim de l'aquesta Cambra, i no perquè provengui d'un determinat grup parlamentari, sinó perquè m'agradaria que m'explicassin, si és que es pensa votar en contra per part de la majoria d'aquest Parlament, quina alternativa hi ha que no sigui la que es proposa per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Si es proposa no fer res, continuarà la degradació per una part i la reocupació salvatge per l'altra, i no em diguin que hi ha normatives municipals que ja contemplen aquest problema, perquè el cas d'un dels ajuntaments més afectats podria ser el de Sencelles o el de Costitx, i aquí tenim la Sra. Consellera que també és batlles i té el nucli de Son Vispó, els municipis no poden dur endavant plans de rehabilitació, no els han elaborats i no poden afrontar de cap manera una proposició de l'envergadura que té rehabilitat un nucli històric. És un procés que exigeix una normativa, exigeix un consens de les institucions, exigeix uns determinats plans econòmics, exigeix una vigilància molt estricta de l'execució de les obres i, per tant, un petit municipi, moltes vegades en decadència, amb un pressupost totalment escafit, no ho pot dur endavant.

Si no s'aprova aquesta proposició no de llei, és evident que continuarem un procés que durà, en un termini no molt llarg, a la destrucció per ruïna o per reocupació salvatge de bona part del patrimoni històric d'aquesta Mallorca rural que tantes vegades ha estat objecte d'elogis de tipus pastoril per part del President de la Comunitat Autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. Portaveus dels grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. Després de la llarga i detallada presentació d'aquest tema crec que val la pena dir que donarem suport a tots els punts perquè creim que són bons, exceptuant-ne el darrer que és la lletra d), i solament acollint-nos a l'explicació partidista que ha fet el mateix parlamentari que ho presenta. Açò demostra una mica el seu tarannà amb el qual, com ja sap ell, no hi combregam, i creim que seria dolent que aquí sortís aprovat, justament amb el mateix escrit tal com està, ja no la seva explicació, sinó que el mateix escrit oblidat que el poble és pluralista i no partidista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Diputat Sr. Trias.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:

Gràcies, Sr. President. Senzillament és per fixar la posició del nostre grup i anunciar que, amb caràcter general, donarem el nostre vot favorable a aquesta proposició del Grup Parlamentari SOCIALISTA. I bé, tal vegada sigui per darrera vegada en aquesta legislatura que coincidim amb el Sr. Ricci.

En el darrer punt nosaltres també pensam que tal vegada la redacció no sigui l'afortunada que un voldria que fos. Tot i tenint en compte que les raons que ha exposat el portaveu Sr. Damià Pons són prou conegudes i, de fet, així s'està donant a molts d'indrets de Mallorca i de les altres Illes, que nuclis d'aquest tipus com els que intenta preservar i rehabilitat la proposició que estam debatent, passen a convertir-se en una altra cosa, s'estant convertint en residències més aviat luxoses perquè la rehabilitació és bastant costosa, etc.; però això tampoc no creim que sigui motiu d'expressar-ho d'aquesta forma tan taxativa dins el darrer punt de la proposició, perquè si alguna gent d'aquests nivells alts pretén adquirir aquests tipus d'habitatges, fer una rehabilitació seriosa i costosa a les seves expenses, per què no fer-ho? Una cosa és que s'intentàs des del Parlament o des del Govern de la Comunitat fomentar aquestes adquisicions a aquests nivells o a aquestes persones de tals nivells adquisitius. Nosaltres creim que tothom té dret a adquirir bonament el que pugui i, evidentment, els ajuts han d'anar en un altre sentit i cap a un altre tipus de persones.

Voldria aprofitar la paraula que m'ha donat el Sr. President per fixar la posició, dient que lamentam que s'hagi retirat l'anterior proposició del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES perquè segurament també hagués tengut una bona relació, d'aprovar-se aquestes

dues proposicions, si aquella també s'hagués aprovat; hagués estat tal vegada una passa endavant per aconseguir això que sempre estam reclamant aquí, que d'una vegada per totes es planifiqui i que aquestes accions puntuals, com aquesta d'una proposta de rehabilitació, anàs incardinada amb uns objectius molt més amplis per part del Govern de la Comunitat Autònoma; uns plans de desenvolupament regional a tots els nivells que també contemplassin aquestes situacions.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el seu portaveu Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per fixar la postura del nostre grup, després de sentir la documentada exposició que ha fet, molt sistemàticament, el portaveu del Grup SOCIALISTA.

Nosaltres pensam i ho hem dit així en aquesta Cambra que és fonamental tenir una política de conservació del patrimoni, i si qualque cosa es podia esperar d'un govern conservador és, precisament, que conservassin tot açò que, d'alguna manera, forma part de la història i que testimonia el nostre passat. Però un passat que de ser present, que volem amb projecció de futur, implica plans de protecció i de rehabilitació.

No hi ha hagut una política en aquest aspecte, llevat d'algunes coses de façana, valgui dir-ho amb aquest doble sentit, de la política diguéssim d'aparador i també de la política real de neteja de façanes i de millora de façanes que ha estat una política que hem vist dins la Conselleria de Cultura.

És aquesta una proposta que cavalca entre dos nivells, el de cultura i el d'habitatge i ordenació territorial. Per tant, nosaltres aquí ens plau coincidir, precisament també amb el punt d) de proposició no de llei. Creim que precisament són els sectors socials més baixos i mitjans els que necessiten de major suport per poder gaudir del dret a viure dins aquests espais rehabilitats i no que, només, només, sigui privilegi d'uns pocs. Amb aquest sentit nosaltres donam suport complet a tota la proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Salgado.

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Moltes gràcies, Sr. President. Idò nosaltres no.

A nosaltres ens crida molt l'atenció, en aquest ple d'avui, abans, la Il·lustre Diputada Teresa Riera ha parlat

molt de futur, i ara es parla de passat i de present, i realment crec que estam donant la raó a Paul Valéry quan deia que el futur ja no és el que era. Sembla que tenim el convenciment que la història s'ha aturat. És a dir, aquí amb nosaltres s'acaba tot, aquí hem de recuperar l'antic però no hem de produir futures antiguitats. Però això és una disquisició a rel que mentre es demanen aquestes coses, hi ha altres il·lustres companys que practiquen certes demolicions i n'anuncien més.

No, Sr. Pons, no li direm que hi ha normatives municipals, vostè ja ens demana que no li ho diguem, i no li ho direm, però n'hi ha. De totes maneres, tampoc no parlarem de l'aspecte bucòlic i pastoril al qual vostè, per cert, és prou aficcionat, de totes maneres aquí s'aprovaren uns Criteris per al Pla de Mallorca que són susceptibles d'incloure plans d'aquest tipus. En el seu moment, s'hauran d'aprovar també uns criteris per a la Serra de Tramuntana, i en definitiva per a tot allò que es deriva de la Llei d'ordenació territorial.

També se m'ocorre que a altres instàncies, no precisament a aquesta, s'hagués pogut patentar l'enorme fracàs d'anunciades a bombo i platerets campanyes de rehabilitació de barris antics de Palma que han quedat en no res, però aquest és un altre tema.

Evidentment, com la majoria dels grups, estam en absolut desacord amb l'apartat d), com és natural, ja han explicat el perquè altres grups, suscrivim les seves explicacions, i amb la resta hi podríem estar d'acord, menys amb un detall, és adalt de tot, la data: 13 de febrer del 1991, a dos mesos d'unes eleccions. Ens sembla, Sr. Pons, que no és el moment, perquè vostè sap que, encara que es volgués, no es podria fer el que aquí es demana. Per tant, com que vostè ben segur tornarà a ser diputat a la propera legislatura, rescati la proposició, torni-la dur i per ventura el Sr. Cañellas, que tornarà a ser president del Govern, li donarà una resposta adient.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sí, molt breument, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. L'apartat d) ha estat, crec, innecessàriament polèmic, perquè la intenció és absolutament clara, tal vegada la literatura tengui una formulació excessivament radical, però la vull matisar.

Aquests nuclis, i els conec perquè els he recorreguts tots, he entrat dins les ruïnes, perquè no tenen portes i s'hi pot entrar lliurement, i amb la vènia dels propietaris moltes vegades també he entrat dins les cases que són habitades, algunes de les quals estan molt ben conservades. Aquests nuclis, com he dit abans, es formen entorn d'unes possessions determinades. En el cas de Jornets hi ha les cases de la possessió i un petit nucli de cases molt més humils, que eren de propietaris mitjans que adquirien un bo-

cinet de terra, es feien la casa i vivien allà. El cas de Massanella, situat entre dues possessions de les més monumentals de Mallorca, Son Magre i Massanella, on hi ha una vintena de cases també modestes.

La recuperació d'aquest nucli no pot donar lloc a una alteració del plantejament social que conformava aquest nucli, és a dir, ja sabem que les cases de la possessió no les pot adquirir una persona que no té poder adquisitiu, ni les pot mantenir; però aquestes cases modestes que són propietat de persones modestes, amb l'ajuda dels poders públics, una vegada rehabilitades, és molt important que el nucli mantengui la seva -i ho he dit així, crec-, diversitat social. No es nega que una persona de gran poder adquisitiu tenguí la seva casa restaurada, sinó que el procés de rehabilitació dut a terme pels poders públics no determini l'expulsió d'aquest nucli dels pocs habitants de queden, molts d'ells modestes, i que es reconverteixi en un nucli d'una zona d'elitisme social.

I això és en definitiva la filosofia, no sé si exactament la literatura, però la filosofia, de l'apartat d). Llamentam molt que no se li doni suport per part del Grup POPULAR perquè és evident que si això no es du a terme no hi ha substituïts, i aquesta proposició no és que es presenti dos mesos abans, amb motiu de debats pressupostaris ja havia arribat de forma fragmentària a aquesta Cambra.

No es tracta d'aturar res, precisament es tracta de aquests nuclis no tenen passat, que el passat ja el tenen, el problema és que no veim clar quin futur tenen, o ruïna o reocupació salvatge i degradació, a més que cada dia és pitjor que la ruïna, perquè sobre una ruïna es pot treballar i es pot reconstruir de vegades, però una cosa on s'ha actuat amb una reocupació salvatge és evident que perd generalment tot el seu caràcter històric.

No hi ha lloc a plantejar com a alternativa els Criteris del Pla de Mallorca ni criteris de la Serra de Tramuntana i remetre'ns a actuacions futures, perquè la millor actuació futura que es pot fer és admetre aquesta proposició no de llei que té un caràcter general, i fent una mica de broma, mai no moren batles, diuen a Mallorca, però és que mai no moren govern de comunitat autònoma, no ho deien els pàgesos perquè la Comunitat Autònoma no existia, mai no moren govern i mai no moren presidents. Si el president avui és d'un color i demà és de l'altre, el problema dels nuclis rurals continuarà essent exactament el mateix, i la feina que no feim ara l'haurèiem de començar d'aquí una sèrie de mesos o d'aquí una sèrie d'anys, amb una diferència, que molts d'aquests nuclis hauran sofert un procés, el sofreixen ara, de degradació, i a molts dels elements històrics que avui es planteja que se salvin, ja no hi serem a temps.

Per tant, és el futur, Sr. Salgado, el que ens du a plantejar aquesta proposició, el passat és evident que ja el tenim. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la proposició no de llei. Pel sentit de les intervencions, aquesta

presidència es troba amb dificultats perquè creu que votar un apartat és molt, estic disposat a votar els punts 1, 2 i 3, però l'apartat d) del punt 3, trobo que no. Sembla que els 1 i 2 es poden votar conjuntament pel sentit de les intervencions, i votaríem el 3 per separat per si un cas s'ho volen repensar els senyors que estan d'acord o en desacord amb l'apartat d).

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que voten a favor dels punts 1 i 2 d'aquesta proposició no de llei que acabam de debatre, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 29; no hi ha abstencions. Queden rebutjats els punts 1 i 2 que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt 3. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 24; vots en contra: 29; abstencions, 2. Queda rebutjat també el punt 3 que acabam de sotmetre a votació.

I passam al punt següent de l'Ordre del Dia que fa referència al Projecte de Llei ...

Sí, Sr. Ricci, té la paraula.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. Tenc por que no hi hagi hagut una confusió, perquè si a la primera votació jo he votat a favor i érem 29; i a la segona voto en contra, no pot ser, tècnicament que surti el mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Si no hi ha objeccions per part dels Srs. Diputats, es corregeix la votació anterior: vots a favor, 27; vots en contra, 28; ...

Pausa

Podem tornar a votar, no hi tenc cap inconvenient.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, lamentant-ho molt aquesta presidència, passam a votar la proposició no de llei del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a rehabilitació de nuclis rurals de les Illes Balears.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor dels punts 1 i 2 d'aquesta proposició no de llei, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 28; abstencions, no hi ha. Queden rebutjats els punts 1 i 2 que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt 3. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 24; vots en contra: 29; abstencions, 2. Queda rebutjat també el punt 3 que acabam de sotmetre a votació.

IV.- PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 280/91, DE CRÈDIT EXTRAORDINARI PER ATENDRE LA DESPESA DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS (TRAMITACIÓ DIRECTA I EN LECTURA ÚNICA).

I passam, com dèiem abans, al punt IV que és el Projecte de Llei registrat amb el número 280/91, de crèdit extraordinari per atendre les despeses de les eleccions al Parlament de les Illes Balears que es farà amb tramitació directa i amb lectura única.

Srs. Portaveus que volen intervenir?

No havent-hi intervencions, passam a votació aquest projecte de llei.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del Projecte de Llei núm. 280/91, de crèdit extraordinari per atendre la despesa de les eleccions de les eleccions al Parlament de les Illes Balears, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

V.- DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS SOBRE LA PROPOSICIÓ DE LLEI R.G.E. NÚM. 1173/88, REGULADORA DE LA INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR.

I passam al punt V que es refereix, en aplicació de l'article 124 del Reglament, a la Proposició de Llei reguladora de la iniciativa legislativa popular.

Havent-se rebut de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals el dictamen relatiu a la Proposició de Llei reguladora de la iniciativa legislativa popular a les Illes Balears, i una vegada que la Comissió ha harmonitzat el

text que se li va remetre, derivat de l'aprovació pel Ple de la Cambra de vots particulars o esmenes que feren incongruent el text, procedeix a sotmetre a la decisió d'aquest ple el text del dictamen, que es votarà en conjunt i en una sola votació.

Sí, té la paraula el Sr. Portaveu.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, Sr. President, només un aclariment, es posa a votació tota la llei o només el que ha aportat de nou la comissió?

EL SR. PRESIDENT:

Es posa a votació tota la llei, tal com diu l'article 124: "El dictamen així redactat se sotmetrà a la decisió final del ple que l'haurà d'aprovar o rebutjar en conjunt en una sola votació". Es vota tot el text de la llei.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 51; vots en contra, cap; abstencions, 4. Queda aprovada la Llei reguladora de la iniciativa legislativa popular.

Hi ha hagut una confusió. Repetim el resultat de la votació: vots a favor, 51; vots en contra, 4; abstencions, cap. Queda aprovada la Llei reguladora de la iniciativa legislativa popular.

Sr. López, ...

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Segons l'article 124, era decisió del ple l'harmonització, però nosaltres hem variat de posició respecte del plenari anterior, i per tant demanaríem una senzilla explicació de vot.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. López Casasnovas, no hi ha lloc. No hi ha variació, hi ha una sola votació i no hi ha intervencions dels Srs. Diputats.

Sres. i Srs. Diputats, s'aixeca la sessió.